

Toplum ve terör

Ekrem YAZAR
GDB Trabzon Rotary Kulübü

Eric Haffer diyor ki: “**Teröristler, hayal kırıklığına uğramış ve tatmin olamamış kişilerin anlamsız buldukları hayatlarına, anlam katabilmek için kendilerini kurban edebilen inançlı kişilerdir.**” Fanatik kimliklerini, grup kimliğinde eriten bu kişiler, aslında kendilerinden kaçmaktadırlar. Bu insanlar için kesin gerçek yoktur. Daha fazlasını istedikleri gibi tüm gerçekleri tekeline alırlar. Bireysel olarak ise yalnız yaşamın anlamsızlığından yakınırırlar. Onun için kendilerini, kendisi gibi düşünen inançlı kişilerin içine atarlar. Çünkü toplu hareketin onlara kesin kurtuluş vaat ettiğine inanırlar.

Terörist için yakma, yıkma, öldürme meşru bir olaydır. Çünkü bunlar kendilerinin dışındaki insanlara nefretle bakarlar. İşte bu duygu teröristleri bir arada tutan tutkal görevi görür. Nefreti bir siyasal yapı olarak gördüklerinde karşılarında olan herkese nefretle bakarlar. En kısa zamanda ise nefreti şiddete çevirirler.

Mazlumun zalimi, mağlubun galibi taklit etmesi; öfkeyi nefrete, nefreti şiddete dönüştürüyor. İşte bu kez şiddet örgütlenmiştir. Ve teröre dönüşmüştür. Kaynağını yönetimdeki kişilerin yönetimi biçimi ve istilacı ülkelerin sözde demokrasi getireceğim diye o ülkede savaş çıkarması sonucu, karşılarında onları taklit eden aynı şiddeti uygulayan teröristleri i bulurlar.

Şiddeti uygulayan kişi ve örgütün kendini beğenmesi şiddetin bir yüzünü oluşturur. Diğer yüzü ise karşısındaki insanları değer-siz, görmesidir. Bu yaklaşım beraberinde aci-

masızlığı getiriyor. Bu kez, “**Kötü olan ben değilim karşımdakilerdir**” diye düşünerek şiddet eylemini temize çıkarmaya çalışıyor. İşte bu psikolojik yaklaşım onun suçluluk duygusuna kapılmasını önlemektedir. Sanki bu tahripkâr eylemle toplumdaki haksızlıkları düzeltmeye çalışıyorlar. Çünkü onlar, yaşadığı topluma veya tüm insanlığa adalet getireceğine inanıyorlar. “**Ya bizimle olursunuz veya karşımdakilerle**” yaklaşımı ile sindirme ve bir yandan da terörü tırmandırarak şiddetle insanlığı çıkmaza sürüklüyorlar.

Terör denilen olumsuz örgütlerin, hangi ülkenin bahçesinde yeşereceğini; kimlerin enselerinde nefeslerini hissettireceğini bilemezsiniz. “**Benim ülkemde terör olmaz veya teröristten bana ne.**” Mantiği terörün filizlenmesine dal budak sarmasına neden olur.

Daha dün Boston’daki olay, Ortadoğu’daki terör örgütlerinin etkinlikleri, hem toplumları sindiriyor hem de kendine taraf buluyor. Ülkemiz, ta!1968 yılından beri terörle iç içedir. Toplu taşıma araçlarına saldırı, elçiliklere bomba atarak ülkemizi kana bulayan bu insanlar, nefret ve şiddeti bizim bahçemizde de yeşerttikleri bir gerçek.

Uzun yıllardır doğu illerimizde varlığını sürdüren terörün kaynağı 12 Eylül 1980 darbesidir. Sonucu bilinmeyen cinayetler ve o dönemde gençlerimize yapılan işkenceler, kısaca şiddet, şiddeti doğurdu. Anımsayacaksınız varlığını eylemleri ile kanıtlamaya çalışan PKK terör örgütü karşısında dönemin Başbakanı onları birkaç çapulcu ola-

rak adlandırmıştı. Keşke sağ olsaydı da bugün geldiği durumu görseydi. O birkaç çapulcu denilen yapılanma nice anaların yüreğini yaktı.

Ortalığı kasıp kavuran ve silahlardan tüten acı ve yas, tüm iyi çabalara karşın ülkemizde ve özellikle Ortadoğu ülkelerinde varlığını sürdürüyor. Şiddetin etrafını çevreleyen sis bulutu aralandıkça onların ruh hallerini iyice anlıyoruz. Onlarca insanın ölümüne neden olan bu insanların çoğu aramızda yaşamlarını sürdürmektedirler. Sanki Kürt halkına adaleti getirecekler gibi yola çıkan bu kişiler, devletimizi ve insanımızı tehdit eden boyuta ulaştılar. Yalnız PKK mı? PKK’nın yanında farklı amaçlı terör örgütlerinin varlığı da bir gerçek.

Saniyorum ki bu insanların aile fotoğraflarını görmek ve psikolojik yapılarını irdelemek barış için ilk yaklaşım olur. Bu görev ise sosyologların ve psikologların olmalıdır. Çünkü şiddete karşı şiddeti kullanmanın çözümü getirmedikçe hepimiz gördük. Terör aklın bittiği yerde başlar. Çünkü terörizm, bir ideolojinin etrafında kenetlenen birey veya grupların kendilerinden olmayanlara uyguladığı şiddettir. Doğal olarak kendi ideolojilerine sorgulamadan inanan bu insanlar, terör ve şiddeti terör mantığında meşru görürler. Kendilerini yok etmeye çalışan devletle kurum ve kuruluşlarla savaşmayı tartışmasız doğru davranış olarak benimserler.

Umuyoruz ki ülkemiz ve dünya, akıl ve mantığı bitirmeye çalışan şiddete karşı, akıl ve mantığı galip getirir.